MOSONMAGYARÓVÁRI KULTURÁLIS EGYESÜLET

CIVIL HANG

A mosonmagyaróvári civil társadalom hírlevele

Felelős szerkesztő: Nagy Sándor ● Megjelenik évente 18 alkalommal.

I. évfolyam 16 szám 2026. november 18.

A múltat vállalni az erő jele, egyben forrása

Gábor Józsefné, a Mosonmagyaróvári 56-os Egyesület örökös tiszteletbeli elnöke személyes hangú, megrendítő emlékező beszédét közöljük, amely elhangzott 2026. október 26-án a magyaróvári temetőben az '56-os áldozatok emléktáblájánál.

Tisztelt Emlékezők!

Ahogy gyászos lapokká feketedve 1956 beköttetett Mosonmagyaróvár emlékkönyvébe, úgy maradt az emlékezés nekünk tudatunkból kitörölhetetlenül, s bízom benne, a város lakóinak is, valamint az utókornak.

Én 1956-ban 16 éves voltam. Apám 26-án reggel hazajött a gyárból, izgatottan mondta, hogy forradalom van! Én egyedül voltam otthon, kért, hogy ne menjek ki a házból, majd elment. Hamarosan jött a barátnőm, Én elszöktem vele a városba, ahol a tüntetők gyülekeztek. A párt- és a tanácsháza előtt hatalmas tömeg volt. Beszédek és szavalatok hangzottak el. Leverték a középületekről a gyűlölt kommunista jelképet, a vörös csillagot. Atrocitás nem történt, senkit nem bántottak.

Aztán a tömeg elindult végig a Fő úton, majd a bíróságnál kettévált. Mi az ipartelep felé mentünk a gyárakhoz, a másik csoport pedig a 48-as emlékmű, illetve a rádióállomás felé.

A két gyár, a Timföld és a Kötöttárugyár bejárata egymás mellett volt, odamentünk. Innen kijöttek a munkások, leverték a csillagot, beszédek hangzottak el. Itt találkoztam a testvérbátyámmal, akinek 2 kifli volt a kezében, nem volt ideje reggelizni.

Elindultunk mindannyian az ÁVÓ-s laktanyához. Ott már felkészülten vártak ránk. A laktanya sarkánál az úttest két oldalán gépfegyverek voltak beásva, a katonák ott hasaltak mögöttük. Az úttesten előttünk 3 katonatiszt állt, géppuskával felszerelve, derekukon körben lövedékek.

Mi a bátyámmal az első sorban álltunk. Bár láttuk a fegyvereket, álmunkban sem gondoltuk,

Fotó: Tuller István ILE

Gábor Józsefné

hogy lőni fognak ránk. Az egyik tiszt elénk jött, S megkérdezte, mit akarunk? „Csak a vörös csillagot szeretnénk levenni.” - mondta a bátyám. „Mindjárt kerítünk egy létrát.” - felelt egy tiszt. Ezek után elállt oldalra, intett a kezével, és elindult a pokol.

Lőttek bennünket minden felől, az ablakokból kézigránátot dobáltak a tömegbe. Védtelen, fegyvertelen tömeg, csupa fiatal, asszonyok,

gyerekek. A rémülettől azt sem tudtuk mi történik velünk. Én miután meglőtték a lábamat, összeestem. Amikor a sortűz abbamaradt, egy szörnyű moraj futott végig a tömegen, mindenki kúszott-mászott a mocskos porban, igyekezett el onnan. Én visszanéztem és rémülten láttam, hogy a bátyám halott! Az egész fejeteteje leszakadt, csak egy véres üreget láttam, a bátyám fejének belsejét.

Még fel sem ocsúdtunk, mindenki a földön feküdt, újra lőni kezdtek, a bal lábamon szétlőtték a cipőt, a talpam megsérült. Még a hátunkba is lőttek a gazemberek. - Ez, egy előre megfontolt szándékos emberölés, tömegmészárlás volt.

Amikor a sorozat véget ért, fel akartam állni; de összeestem. A bátyám két barátja odajött és egy házba vittek be, ahol többen elsősegélyt kaptunk jó emberektől. Én mondtam, hogy meghalt a Gyuri! De ők azt mondták, hogy tévedek, senki sem halt meg. Ekkor már a katonák segítettek kórházba vinni a sebesülteket, engem kitettek az út szélére egy kupac szalmára, ott vártam, hogy a teherautóra téve kórházba vigyenek. A teherautó oldalához kúsztam, hogy hátha látok valakit, akivel üzenhetek a szüleimnek, hogy mi történt velünk. Ez nem sikerült. A kórházban szörnyű állapotok voltak.

Minden csupa vér volt, a folyosók és a kórtermek tele sebesültekkel, mindenki sírt, jajveszékelt. Engem egy kórteremben egy nyugágyba fektettek. A szélső ágyon egy asszony feküdt, a lába teljesen szét volt roncsolódva, üvöltött a fájdalomtól. Engem akkor csak átkötöttek, kaptam egy injekciót, és ott hagytak. Nálam sokkal súlyosabb sérültek voltak, akik segítségre szorultak.

Aztán jött az édesanyám, aki sírt, amikor meglátott. Mondtam neki, hogy meghalt a Gyuri, mire Ő őrjöngve elrohant, hogy megkeresse. A bátyám 31 éves volt. Mivel a kórházban nem volt elég hely, a szemközti iskolában rögtönzött kórházat csináltak katonai ágyakkal. Engem is odavittek át. Édesapám is ide jött be hozzám. Nagyon el volt keseredve. Azt mondta: „Most elmegyek és elbúcsúzom a bátyádtól örökre?" Sírt nagyon. Akkor láttam apámat először sírni.

Este felé egy autóbuszra pakoltak néhányunkat, mondván, hogy visznek Győrbe a kórházba. Ekkor már nagy fájdalmaim voltak. Míg ott állt a busz, néztem ki az ablakon, hogy nincs-e ott valaki, akivel üzenhetnék az enyéimnek. Az eső csepegett, sötétedett, a kórház előtt hatalmas tömeg volt. Kilátástalannak látszott minden. Nekem nem volt semmim, csak az az egy szál ruha, ami csupa kosz volt a földön való kúszástól.

A győri kórházban azonnal a műtőbe vittek és megműtöttek. 27 tűszúrással érzéstelenítették el a bokámat, azt hittem ezzel túl vagyunk mindenen. De sajnos újra megműtöttek néhány nap múlva, ekkor már elaltattak.

Nagyon magányos és szomorú voltam, 16 évesen idegen városban, egy kórházban, csupa idegen ember között. A szüleim nem tudtak rólam semmit. Én sem róluk. Nem volt telefon, nem járt a vonat, a kórház bejáratánál hibásan írták ki a nevem. Ezért 19 napig nem találtak meg. Ekkor értem jöttek a szüleim és saját felelősségükre hazahoztak. Otthon szörnyű volt a hangulat. Anyám állandóan sírt, a bátyám ruhája véresen ott volt az udvaron egy hordó vízben, az agyvelő maradványaival. Anyám nem engedte kidobni, kimosni meg nem bírta. Később egy rokonunk rendbe tette és apám még évekig viselte. Mivel a bátyám kezében a két kiflivel halt meg - mert fegyvere nem volt, csak 2 kifli - anyám azon kesergett, hogy szegény fiam éhesen ment a másvilágra.

Ezeket a dolgokat nem lehet elfelejteni. Ha beszélek róla, ha rágondolok, mintha tegnap történt volna! Aki ezt nem élte át, nem érti meg, nem hiszi el. Ma is megkérdezik korlátolt emberek, hogy minek mentünk oda? Azt persze nem kérdezik, hogy miért lőttek ránk a gazemberek, védtelen, fegyvertelen tömegre.

A szüleim, testvéreim elmesélték a temetést és a történteket. 40 koporsó fölött mondott búcsúbeszédet Ambrus József őrnagy, a műszaki zászlóalj parancsnoka. (Később 15 évre elítélték.) Minden elesett sírjára nemzeti színű szalaggal ellátott koszorút készíttetett a Nemzeti Tanács. Apám egy kis magyar zászlót tett a bátyám koporsójába ezekkel a szavakkal: „Fiam, téged még az élet igazol". Sajnos Ő már ezt nem élhette meg!

Sok halottról nem tudunk még ma sem, nyilvántartásunkban 54 név szerepel, holott több mint 100 halott volt, és több mint 200 sebesült.

Szemtanúk elmondták, akik ezt látták, hogy a tömegsírban hosszában és keresztben egymásra rakva vannak a koporsók. Ezek közül sajnos csak két ember neve ismert.

A sortűz után Dudás százados megszökött, elmenekült Szlovákiába, autóval, otthagyva a katonáit. Mint a patkányok a süllyedő hajót!

A feldühödött tömeg bejutva a laktanyába megtalálta a 3 katonatisztet, akik részt vettek ebben a gyilkolásban.

Egyet már ott agyonvertek. Egyet a kórházba vittek józanul gondolkodó emberek, egyet pedig a városházára, és őrizték őket a műszaki ka-

tonák. Másnap a tömeg betört a városházára, a tiszt könyörgött őrzőinek, hogy lőjék le. S miután ezt nem tették meg, kiugrott az ablakon a városháza udvarára. Onnan kihúzkodták az utcára, bántalmazták. Ma sem tudni, mi okozta a halálát, az, hogy kiugrott az ablakon, vagy az, hogy bántalmazták. Ezután elmentek a kórházba, ahol Stefkó Józsefet őrizték. Kérte a tömeg, hogy adják ki, az orvosok félve a megtorlástól, kiadták. Ekkor elvitték az evangélikus templomhoz és egy fára felakasztották.

Ezek a lincselések bemocskolták a forradalmunk tisztaságát.

A három tisztet a temető mögött hantolták el. A forradalom leverése után exhumálták őket, kitüntették és hősi halottá nyilvánították. Mindegyik a saját szülőfalujában van eltemetve.

Október 26-án létrehozták a városháza épületében a Nemzeti Munkástanácsot. Ez a forradalom ideje alatt a város vezető testülete volt. Október 31-én az intézmények küldötteiből jött létre a végleges Nemzeti Munkástanács.

November 4-én hajnalban a szovjet csapatok lefegyverezték a maroknyi nemzetőrséget, a városházát elfoglalták. A Nemzeti Munkástanács 10 nap múlva megszűnt. Tiszavirág életű volt, akár a forradalmunk.

Ezután következett a szörnyű megtorlás.

1990. óta szabadon emlékezünk és gyászolunk.

Gyászoljuk az áldozatokat, az elpazarolt államszocialista esztendőket.

De ünnepeljük az áldozatok megvalósult álmait.

Megállapíthatjuk, hogy Tihanyi Árpádot, Földes Gábort, Gulyás Lajost, Weintráger Lászlót, Czifrik Lajost, Kiss Antalt ártatlanul végezték ki, koholt vádak alapján!

A sortűz után intézkedőket ártatlanul hurcolták meg, börtönözték be, mert a szabad demokratikus Magyarországot akarták.

Egyszer volt ilyen a történelemben, az egész nép elkeseredettsége egyszerre robbant ki a szocializmus torzulásai ellen.

A múltat vállalni nem gyengeség, hanem az erő jele és egyben a forrása is. Ezért kell tudatosítani minden magyar emberben 1956 eszmeiségét és benne a nemzeti összefogás tényét.

Akkor mondhatjuk, hogy a múlt bennünk van, ha nem egyszerűen emlékezünk, hanem megértjük a megtörtént események lényegét.

A Himnusz eléneklésével kezdődött a megemlékezés a Magyaróvári temetőben.

A *Mosonmagyaróvári '56-os Egyesület* november végén **dr. Romsics Ignác**, Széchenyi-díjas történész, egyetemi tanárhoz az október 26-i gyásztéri megemlékezés szónokához írt levélben fejti ki véleményét az elhangzott beszédről.

Ha a levelet eljuttatják szerkesztőségünkbe, azt közzé tesszük.

Elismerés az 56-os dokumentumfilm alkotóinak

Zsigmond Dezső és Erdélyi János filmrendezők között Szabó Miklós polgármester.

Az 1956. október 26-án gyilkos sortűz végzett sok ártatlan emberrel, emberi sorsokat tört ketté. A70 évvel ezelőtti események előtt tisztelgő mosonmagyaróvári rendezvénysorozat egyik első rendezvénye volt a Hansági Múzeum által szervezett emlékkonferencia.

Itt adta át **Szabó Miklós**, városunk polgármestere **Zsigmond Dezső** és **Erdélyi János** Balázs Béla-díjas filmrendezők részére a Mosonmagyaróvárért Emlékérmet, mely a egy díszoklevélből és egy emlékplakettből áll.

A díjat Mosonmagyaróvár tragikus napja, 1956. október 26. történéseit hitelesen dokumentáló és a gyilkos sortűz következményeit bemutató Vérrel és kötéllel (1990) című film elkészítéséért kapták.

NEA 2027: bővülő keret, januári pályázati kiírás

A *Társadalmi Kapcsolatokért és Kultúráért Felelős Minisztérium* tájékoztatása szerint a Nemzeti Együttműködési Alap 2027. évi pályázatait várhatóan januárban hirdetik meg. A 2027-es költségvetési törvényjavaslatban mintegy 17,2 milliárd forint szerepel a NEA számára. Ez a 2026-os eredeti költségvetési előirányzathoz képest több mint 1,2 milliárd forintos növekedés. A költségvetést az Országgyűlés még nem fogadta el, ezért a tervezett összegek változhatnak.

A minisztérium arról is tájékoztatott, hogy az egyedi támogatások arányának 20-ról 10 százalékra történő csökkentésével több mint 1,5 milliárd forinttal nagyobb pályázati forrást tervez biztosítani. Ez az alapon belüli források átrendezésére vonatkozik.

A januári időpont a felhívások meghirdetését jelenti; a benyújtás pontos határidejét és feltételeit majd a megjelenő pályázati dokumentumok tartalmazzák.

VI. Megyei Civil Nap Győrújbaráton

A Mosonmagyaróvári Kulturális Egyesület tagjai a kiállítási stand mögött.

November 14-én ismét a civil közösségeké volt a főszerep! Hatodik alkalommal rendezték meg a Megyei Civil Napot, amelynek ezúttal Győrújbarát, a Timaffy László Művelődési Ház és Könyvtár adott otthont.

A rendezvény célja idén is az volt, hogy megünnepeljék a megyében működő civil szervezeteket, megköszönjék munkájukat, és lehetőséget teremtsenek a találkozásra, az ismerkedésre és a bemutatkozásra.

Az eseményt **Dr. Iváncsics János**, a *Kisalföldi Vállalkozásfejlesztési Alapítvány* ügyvezetője nyitotta meg. Köszöntőt mondott **Kóbor Attila**, Győrújbarát polgármestere, **Ivanics Ferenc**, a megyei közgyűlés alelnöke, valamint **Néher András** országgyűlési képviselő.

A Megye Civil Szervezete díjat 2026-ban a *Csornai Bárdos Lajos Kórus Egyesület* vehette át több mint hat évtizedes, értékteremtő és közösségépítő munkájáért, a magyar kóruskultúra hagyományainak ápolásáért és a térség kulturális életében betöltött meghatározó szerepéért. A díjat **Horváth József** karnagy és **Horváth Csaba** egyesületi elnök vette át.

A Civilként a köz szolgálatáért díjban **Gertrúd Pécsi** részesült, aki hosszú évek óta elkötelezetten dolgozik a társadalmi integrációért, az esélyegyenlőségért és az önkéntesség kultúrájának terjesztéséért. A *Camelot Mozgássérült Fiatalok Győri Egyesületében*, az *EMBERSÉG Diáksport Egyesületben* és a *Széchenyi István Egyetemen* végzett munkájával példaértékű közösségi tevékenységet folytat.

A rendezvényt a házigazda településhez szorosan kötődő *Csobolyó Néptáncegyüttes* bukovinai táncai nyitották meg, majd a frissen díjazott Csornai Bárdos Lajos Kórus gyönyörű műsorát hallgathatták meg a résztvevők, továbbá betekintést kaptak a *Prospective Kutató Mentőkutyás Szolgálat Alapítvány* különleges munkájába is. A programot a *Dynamic Dance SE* fiatal táncosainak lendületes bemutatója koronázta meg.

A civil standoknál 13 szervezet mutatkozott be, lehetőséget adva arra, hogy a látogatók közelebbről is megismerjék sokszínű tevékenységüket, értékeiket és céljaikat. Bemutatkoztak: *Mosonmagyaróvári Kulturális Egyesület, Ipartelepi Lakosok Egyesülete, Egy a világunk Alapítvány, Mosonmagyaróvári Civil Szövetség, Pamacs Egyesület, Szabad Szárnyak Egyesülete, Tandem-Szem Egyesület, Prospective Kutató Mentőkutyás Szolgálat Alapítvány, Felpécért Alapítvány - Felpéci Tájház, Ifjúságért Művészettel Egyesület / RÉV Színház, Jánossomorja Rascals Baseball és Softball Egyesület, Ginkgo Távol-Keleti Kulturális Egyesület, Győri Nők A Városért Egyesület.*

A szervezők megköszönték minden kiállító szervezet képviselőjének, hogy bemutatták munkájukat, és hozzájárultak ahhoz, hogy a Civil Nap valódi találkozási és kapcsolatépítési lehetőség legyen!

Külön köszönet illeti Győrújbarát Község Önkormányzatának és Kóbor Attila polgármesternek a vendégszeretetért és a helyszín biztosításáért, a Timaffy László Művelődési Háznak és munkatársainak, valamint **Tóth Attilának**, a PiknikMoziMánia képviselőjének a hangosításért.

A legjobb pillanatokat az idén is **Tuller István** örökítette meg, köszönet a fotókért!

A VI. Megyei Civil Nap ismét megmutatta, hogy mennyi érték, tenni akarás, elhivatottság és összefogás rejlik megyénk civil közösségeiben.

(*A rendezvény végén Nagy Sándor elnök, külön megköszönte dr. Iváncsics Jánosnak a szívélyes vendégfogadást, bemutatkozási lehetőséget. A szerkesztő megjegyzése)*

Nagy Sándor elnök mutatta be a Mosonmagyaróvári Kulturális Egyesület tevékenységét.

Telt házas rendezvény volt a megyei civil nap.

Erős és élő a református gyülekezet

Megcsúszva, de befejezzük a mosonmagyaróvári nagyobb vallási gyülekezeteket bemutató sorozatunkat. Utolsónak a mosonmagyaróvári református gyülekezet maradt. Csáfordy Julianna lelkésznő augusztusban több évtizedes szolgálat után nyugdíjba vonult, így az új lelkésszel, Mező Arnolddal beszélgettünk.

Mező Arnold református lelkipásztor

- Kérem mutatkozzon be a mosonmagyaróvári polgároknak?

- Mező Arnold református lelkipásztor vagyok, a Mosonmagyaróvári Református Egyházközség augusztusban megválasztott lelkipásztora. Kárpátalján, Csapon születtem, Tiszaásványban nevelkedtem. Évszázados kárpátaljai gyökereim határozzák meg identitásomat, világlátásomat, hitemet. Középiskolai tanulmányaimat a Sárospataki Református Kollégium Gimnáziumában végeztem, közben magántanulóként Kárpátalján is sikeres érettségi vizsgát tettem. Teológiai tanulmányaimat a Sárospataki Református Teológiai Akadémián folytattam, közben az USA-ban a First Reformed Church of Holland gyakornokaként ifjúsági- és idősotthoni misszióban vettem részt. 2005-ben tettem lelkészképesítő vizsgát, ugyanebben az évben már Kárpátalján, a Csapi és Tiszasalamoni Református Egyházközségekben végeztem segédlelkészi szolgálatot. 2006 és 2026 között húsz esztendeig voltam Aggtelek, Jósvafő, Szinpetri és Tornakápolna Református Egyházközségeinek lelkipásztora. Ebben az időszakban mélyedtem el a környezeti nevelés, erdei iskolai oktatás és az ökogyülekezeti mozgalom hitéletet a szemlélettel összekapcsoló gyakorlati rejtelmeiben. Az épített és természeti környezetet, valamint a kulturális és hitéleti örökségünket a „műveld és őrizd azt” (1 Mózes 2,15) szellemiségében kötöttük össze a szakrális terekkel. Igyekeztünk rámutatni arra, hogy a gyökereink, a kultúránk, az identitásunk sokkal mélyebbre nyúlnak annál, amire elsőként gondolnánk: egészen az Isten és ember kapcsolatáig érnek. Nem véletlen a többes szám használata: feleségem **Anita** pedagógus, biológia-földrajz szakos tanár, köznevelési vezető, szakértő, hitoktató, társam a szolgálatban. Anita szintén Kárpátalján született Csap városában és Tiszaásványban nevelkedett. Középiskolai és egyetemi tanulmányait Kárpátalján végezte, s természetesen együtt kezdtük meg a szolgálatot Magyarországon, az előző szolgálati helyünkön. Három lánygyermeket nevelünk: **Alexandra Lara**, jelenleg az érettségit követő szakmai évét tölti pedagógiai asszisztens szakiránnyal. **Johanna Csermely** és **Léda Zselyke** pedig az általános iskola padjait koptatja most már itt, Mosonmagyaróváron.

Szakképzett kivonuló mentőápolóként két évig az OMSZ kötelékében a mentőautók betegterében „testközelből” foglalkozhattam a pszichoszomatikus tünetek lelkigondozói, közismertebb nevén mentálhigiénés megközelítésével, vala-

mint a mentőszolgálati és egészségügyi szakemberek körében a traumafeldolgozás, lelki egészség és stresszkezelés lehetőségeivel. Házat építeni akkor tud egy szakember, ha nem csak az iskolapadban sajátítja el a szaktudást, de kezébe veszi a téglát és vakolókanalat is. Mentőápolóként magam is ugyanúgy tapasztaltam az ellátások során a traumatikus élményeket, sikereket, kudarcokat, mint azok, akik körében lelkészként (is) jelen lehettem. S bizony, egy idő után Isten Igéje és a „palástos" szolgálatok is helyet kaptak a mentőállomáson a bajtársak szívében és életében is.

- *Hogyan került Mosonmagyaróvárra?*

- A Mosonmagyaróvári Református Egyházközségben az elmúlt 39 évben nagytiszteletű Csáfordy Julianna látta el a lelkészi szolgálatokat. A lelkészasszony ez év júliusában nyugdíjba vonult, így megüresedett a lelkészi állás. A Magyarországi Református Egyház gyakorlatában a megüresedett lelkészi állás betöltése több módon is lehetséges, alapvetően viszont a gyülekezet keres és választ lelkipásztort a kölcsönös szimpátia mentén. A Mosonmagyaróvári Református egyházközség Presbitériuma engem kért fel a gyülekezet vezetésére. A felkérést egy vendégszolgálatot követő ismerkedést követően elfogadtam. Az Egyházközségi Közgyűlés július 26-án döntött a megválasztásomról, a Concessát a jogerőre emelkedést követően, augusztus 16-án vettem át Márkus Mihály esperes úrtól. Az ünnepélyes lelkészbeiktatásra előre láthatólag tavasszal kerül sor.

- *Miben más egy falusi gyülekezet a várositól?*

- Amennyiben a kérdést szigorúan egyházjogi és teológiai szempontból vizsgálnánk, azt kellene mondanom, hogy szinte semmiben. Gyakorlatban értelemszerűen vannak különbségek, árnyalatok abban, hogy a hitüket az adott helyen, környezetben, szocializációs közegben miként élik meg a hívek. Hiszen ha az embernek tegyük fel van három gyermeke, azok miben mások? Miben különböznek egymástól? Természetesen sok mindenben: életkorban, termetben, arcvonásokban, jellemben, lehet akár fiú és lánygyermek is vegyesen. Mégis ugyanannak a szülőnek a gyermekei, akiket ugyanúgy szeretettel vesznek körül. Talán mindegyiknek más nehézségekkel, más kihívásokkal kell megküzdeni, más örömeik és áldásaik lesznek, de mégis együvé tartoznak. Vannak számszerűen egészen kicsi, mégis erős és élő gyülekezetek többszáz esztendős gyökerekkel, s vannak létszámban talán nagyobb, de történetükben éppen rövidebb múltra visszatekintő közösségek is. A hitünk alapja viszont ugyanaz, bárhol is csatlakozzunk egy gyülekezethez: Isten Krisztusban kijelentett és bizonyossá tett szeretetét és kegyelmét hirdetjük, éljük és próbáljuk megosztani mindazokkal, akik keresik az Urat.

- *Az eddig eltelt néhány hónapban milyen gyülekezetet ismert meg?*

- Négy évnyi udvarlást követően már 21 éve vagyok nős. Mégis minden nap rácsodálkozom arra, hogy mennyire szeret az Úr, hogy a feleségemet mellém rendelte. A mai napig csoda és titok előttem, s nem merném teljes bizonyossággal kijelenteni, hogy már teljesen megismertem. Valahogy így vagyok a gyülekezettel is: az a szűk három hónap, amit az összecsiszolódással tölthettünk eddig, kevés arra, hogy objektíven lássak. Ami viszont bizonyos számomra, az az, hogy Istennek terve van velünk, még ha pontosan nem is tudjuk annak a részleteit. Nem volt véletlen, hogy iderendelt Mosonmagyaróvárra, s az sem, hogy a gyülekezetet arra indította, hogy engem kérjenek fel a szolgálatra. Amit viszont biztosan látok és tapasztalok már most is: Krisztust követő és az Igére vágyakozó emberek közössége, akik nem csak heti másfél órára tagjai

a gyülekezetnek, de készek a szolgálatra és örömmel látnak minden „idegent”, aki betéved a templom ajtaján. Nem csak nyilvántartják a gyülekezet tagjait, hanem igyekeznek számon is tartani a másikat. Lelki házzá épülni. Itt hazatalálhat mindenki, aki lelki otthonra vágyik.

- *A jövőt illetően milyen tervei vannak? Számíthat-e a presbitérium támogatására?*

- Nem igazán szerencsés megközelítés az, ha egy lelkipásztor megfeledkezve arról, hogy kinek a szolgálatába rendeltetett, egyedül tervez. A gyülekezeti élet irányvonalát keretek és lehetőségek közé terelő Missziói Munkatervet minden év elején a presbitériummal közösen készítjük el. Fókuszban természetesen a reformátori notae ecclesiae van: az Ige tiszta hirdetése és tanítása, a sákramentumok helyes kiszolgáltatása és az egyházfegyelem. Reformátusként a Szigetközben szórványhelyzetben vagyunk, így különösen is fontos az, hogy a gyakorlatban is megéljük a jézusi példázatot az elveszett bárányról. Szeretnénk megkeresni és „hazahozni” a gyülekezet közösségébe azokat a reformátusokat, akik talán eltávolodtak valamiért hitük gyakorlásától. Ezzel együtt a gyülekezet életébe újonnan, vagy éppen újra bekapcsolódókat Krisztust követő közösséggé szeretnénk formálni, ahol otthonra találhat mindenki, aki vágyakozik az Úrhoz. Természetesen ennek a tervnek, szolgálatnak a megvalósításához vezető utat együtt kell és lehet megtalálnunk a helyi adottságokra és lehetőségekre támaszkodva. Exupéry nagyon szépen fogalmazza meg a célhoz vezető lehetőségeket: *„Ha hajót akarsz építeni, ne azzal kezdd, hogy a munkásokkal fát gyűjtetsz, majd szó nélkül kiosztod közöttük a szerszámokat, és rámutatsz a tervekre; hanem keltsd fel bennük a vágyat a végtelen tenger iránt.”* Persze hajót az akar csak építeni, akinek célja van, hiszen azzal a hajóval el akar jutni majd valahová. Mert nem a hajóépítés az igazi cél, hanem az út és a megérkezés. Ahhoz, hogy a terveinkre hajóként tekinthessünk és közösen nekivágjunk a hajóépítésnek, tisztán kell látnunk a célt: Isten Krisztusban megjelent kegyelmét. Ebben természetesen nem csak a presbitérium támogatására számíthatok, hanem a közösség minden tagjára is. A lelkipásztor feladatát Exupéry analógiájánál maradva inkább műszaki ellenőrként tudnám meghatározni, aki azért felel, hogy jót s jól építhessünk Isten dicsőségére a boldog megérkezés örömében.

Friss civil hírek olvashatók a www.civilszemlemovar.hu hírportálon!

IMPRESSZUM

Civil Hang

A mosonmagyaróvári civil társadalom hírlevele

A kiadó neve: Mosonmagyaróvári Kulturális Egyesület

A kiadó székhelye, egyben szerkesztőség címe: 9200 Mosonmagyaróvár, Pacsirta u. 14.

A kiadásért felelős személy neve: Nagy Sándor elnök

Felelős szerkesztő: Nagy Sándor, Telefon: + 36 96 217-388, + 36 30 9573-744

Elektronikus levélcím: info@movarkultura.hu

Az adatvédelmi szabályzat és tájékoztató megtekinthető az egyesület honlapján.

ISSN 3141-7345

Sajtóközlemény

Cím: Halászi településközpontjának megújítása

2026/11/17

Halászi Község Önkormányzata a TOP_PLUSZ-1.2.1-21-GM1 „Élhető települések” tárgyú felhívásra pályázatot nyújtott be, amely során a Támogató 2022.09.12. napon kelt támogatási döntése szerint 121,06 millió forint vissza nem térítendő európai uniós támogatást nyert pályázatának megvalósítására.

A „Halászi településközpontjának megújítása” című, TOP_PLUSZ-1.2.1-21-GM1-2022-00076 azonosítószámú projekt a Széchenyi Terv Plusz program keretében, 121,06 millió forint európai uniós támogatás segítségével valósul meg. A hosszabb előkészítési, tervezési és közbeszerzési folyamat lezárását követően a beruházás a kivitelezési szakaszba lép, amelynek várható befejezési időpontja 2027. március 20.

A fejlesztés átfogó célja a helyben élők életminőségének javítása, a település népességmegtartó képességének erősítése, valamint Halászi vonzerejének növelése mind az itt élők, mind a térségbe látogató turisták számára.

A fejlesztés eredményeként megújul a Szent Márton-templom környezetének északi része, egészen a Szent Márton Általános Iskola előtti területig. A beruházás során rendezettebbé és esztétikusabbá válik a templomkert északi része, valamint a Kossuth Lajos utca északi ága. Sor kerül a zöldfelületek megújítására, az építészeti térfalak és a térburkolatok rendezésére, továbbá a közlekedési területek és a meglévő parkolók felújítására, illetve új parkolóhelyek kialakítására. A beruházáshoz kapcsolódóan a villamosenergia- és híradástechnikai légvezetékek földkábelbe helyezése is megtörténik. A jelen projekt keretében megvalósuló első ütem a Kossuth Lajos utca északi ágának, a Révai utca és az Árpád utca kereszteződésétől a Szent Márton Általános Iskoláig terjedő szakaszát érinti.

A beruházáshoz kapcsolódóan közlekedésbiztonsági szemléletformáló akciók is helyet kapnak, amelyek célja a biztonságos közlekedés iránti tudatosság erősítése.

A projektről bővebb információt a www.halaszi.hu oldalon olvashatnak.

További információ kérhető:

Majthényi Tamás, polgármester

+36-96/210-349; polgarmester@halaszi.hu

Adventi évzáró összejövetel

A *Mosonmagyaróvári Kulturális Egyesület* azt tervezi, hogy december 11-én, pénteken délután fél 5 órától adventi évzáró összejövetelt szervez a Fehér Ló Közösségi Házban tagjaiknak, s mindazoknak, akikkel kapcsolatban állt az év folyamán. A rendezvényen részt vesz a *Győr-Moson-Sopron megyei Civil Közösségi Szolgáltató Központ*, akik akuális civil híreket, pályázati lehetőségeket osztanak meg a résztvevőkkel. **Nagy Sándor** elnök az évet fogja értékelni. Ezen alkalommal adják át a Jótékonysági délutánon összegyűlt adományokból vásárolt ajándékokat két mosoni nagycsaládnak.

A tervek szerint lesz kulturális program, s szeretetvendégség. A részletes program még alakul!

A Mosonmagyaróvári Kulturális Egyesület
megrendezi a

XXX. kistérségi általános iskolás vers- és prózamondó versenyt.

A versenyre **2026. december 2-án** (szerda)
15 órától kerül sor a Fehér Ló Közösségi Házban
(Mosonmagyaróvár, Szent István király u. 140.).

A vetélkedésre **10 intézmény**
42 tanulója nevezett.

Nevezni az alábbi kategóriákban lehetett:

-versmondás 5-6 osztály	-versmondás 7-8 osztály	-prózamondás 5-6 osztály	-prózamondás 7-8 osztály

15 órától a versmondók,
17 órától a prózamondók mondhatják el
az általuk választott magyar szerző művét.

A zsűri összetétele:

Böröndi Lajos *költő*
Zemplenszkyné Rujder Éva *versmondó, a Csütörtöki Szalon vezetője*
L. Burda Zsuzsanna *költő*

Kategóriánként az első három tanuló
oklevél és **könyvvásárlási jutalomban** részesül.

A rendezvényt támogatja Szabó Miklós polgármester.

A rendezvényre minden kultúrabarát mosonmagyaróvári polgárt szeretettel vár a rendező szervezet!

Schiffer András ügyvéd fóruma a városban

Dr. Schiffer András ügyvéd és Nagy Sándor műsorvezető a podcast stúdióban.

Október 16-án a *REFLEXUM – Együtt Mosonmagyaróvárért Egyesület* meghívására Mosonmagyaróvárra látogatott **dr. Schiffer András** ügyvéd, volt országgyűlési képviselő. A Fehér Ló Közösségi Házban a „Városi Közéleti Kerekasztal” vendége volt. **Dr. Kovács Tamás** elnök moderálása mellett fejtette ki véleményét aktuális politikai és gazdasági ügyekről, s válaszolt a felmerült kérdésekre. Markáns véleménye volt a közjogi méltóságok hivatalból való megfosztásáról, a jogállami keretek aggályos átlépéséről, az euró bevezetés veszélyeiről. Sajnos viszonylag kevesen voltak kíváncsiak vitaindító gondolataira.

Újszerű együttműködés kezd kialakulni a REFLEXUM Egyesület, s a podcast műsorokat készítő *Mosonmagyaróvári Kulturális Egyesület* között. Ugyanis a kerekasztal előtt a Civil Hang podcast műsor vendége volt Schiffer András. Nagy Sándor műsorvezető 20 percet beszélgetett a neves közéleti személyiséggel. Az egyesület you tube csatornájára október 23-án feltett műsor két és fél hét alatt a város lakosságával megegyező, 33.621 megtekintést ért el, lapzártánkkor 34.105 megtekintésnél áll, a lájkok száma 814, a hozzászólások száma 180. A 2025. novembere óta készülő eddigi podcast felvételek megtekintése jóval szerényebb volt.

Előadássorozat a mesterséges intellingenciáról

A *Mosonmagyaróvári Kulturális Egyesület* ingyenes mesterséges intelligencia (AI) előadássorozatot indított a most nagyon népszerű témáról. A három részből álló sorozat helyszíne a Mosonmagyaróvár Evangélikus Gyülekezet gyülekezeti terme (Mosonmagyaróvár, Magyar u. 35.).

Az egyes előadások időpontjai:

- 2026. november 11-én (szerda) 17 óra
- 2026. november 18-án (szerda) 17 óra
- 2026. november 25-én (szerda) 17 óra

Előadó **Patai Péter** médiatanár – AI tanácsadó

Elsősorban olyan polgárokat vártunk, akik mindhárom előadáson részt tudnak venni.

A helyszínen adományelfogadó ládát helyeztünk el, melyben az evangélikus gyülekezet részére gyűjtünk adományokat. Ezúton is köszönjük, hogy a gyülekezet presbitériuma befogadta a rendezvényt.

Nagy Sándor elnök

MOSONMAGYARÓVÁRI KULTURÁLIS EGYESÜLET

Együtt a közösségekért!

INGYENES JOGI SZOLGÁLTATÁS

CIVIL SZERVEZETEKNEK

Segítség a jogi kérdésekben, hogy Önök a küldetésükre koncentrálhassanak!

CIVIL SZERVEZETEK TÁMOGATÁSA

SZAKÉRTŐI JOGI TANÁCSADÁS

BIZTONSÁGOS ÉS MEGBÍZHATÓ HÁTTÉR

Jogi tanácsadás

Dr. Horváth Szabolcs ügyvéd
November 16. és 20. közötti héten
Mosonmagyaróvár, Fő u. 13.
Mobil: 20/3101-977
E-mail: drhorvath.szabocs@protonmail.com
Előzetes időpontegyeztetés szükséges!

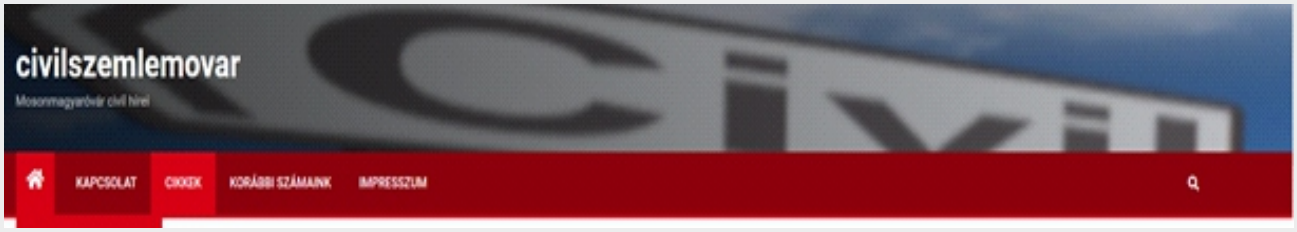
Bírósági ügyintézés

Nagy Sándor egyesületi vezető
Bírósági beadványok elektronikus benyújtása
Mosonmagyaróvár, Pacsirta u. 14.
Mobil: 30/9573-744
E-mail: info@movarkultura.hu
Előzetes bejelentkezés szükséges!

Mert a civil szervezetek értéket teremtenek!

További információk a www.movarkultura.hu honlapon!

TARTALOMJEGYZÉK
civilszemlemovar.hu hírportál
2026. október hó

Civil állásfoglalás a közmeghallgatáson
Nagy Sándor magánszemélyként és a Mosonmagyaróvári Kulturális Egyesület elnökeként kért szót az október 15-én a Városházán tartott közmeghallgatáson.

Adománygyűjtés a mosoni gyerekek javára
Október 14-én rendezte meg a Mosonmagyaróvári Kulturális Egyesület Jótékonysági délutánját rászorult mosoni gyermekek karácsonyi ajándékozására. A délutánon 78.000 Ft összegű pénzadomány került az adományelfogadó ládába. A rendezvényen díszoklevél átadásával köszöntötték a fennállása 20 évfordulóját ünneplő Mosonmagyaróvári Gradistyei Horvát Énekkart.

Séta a mellrák elleni küzdelemért
A Nők a Városért Egyesület idén már tizenhatodik alkalommal szervezte meg a hagyományos Lajta-hídi sétát a mellrák elleni küzdelem jegyében. A Jókai utcai hídtól a Flesch Központig tartó felvonuláson a résztvevők a megelőzés és a korai felismerés fontosságára hívták fel a figyelmet.

A kulturális egyesület is részt vett a TeSzedd szemétgyűjtési akcióban
A Mosonmagyaróvári Kulturális Egyesület kis csapata is részt vett október 17-én, szombaton a városi szemétgyűjtési akcióban. A Gabonarakpartot jelölték ki számukra. Jó időben két óra alatt végeztek a munkával. Túl sok szemetet nem találtak, alapvetően rend volt a területen.

A nyugdíjasok közösségben élik meg idős korúkat
Színes kulturális műsorral, énekkel, tánccal és szavalatokkal telt meg a Fehér Ló Közösségi Ház Mosonmagyaróváron. A Mosonmagyaróvár és Térsége Nyugdíjas Egyesület idén is megtartotta hagyományos kulturális délutánját. A nyugdíjasok megmutatták tehetségüket és számot adtak kulturális tevékenységükről.

Jubileumot ünnepelt a Nők a Városért Egyesület
A közelmúltban ünnepelte fennállása harmadik évtizedét a Nők a Városért Egyesület, melynek a Flesch Központ adott helyet. Az egyesület elsődleges célja az elesettek segítése és a rászorulók támogatása maradt a három évtized során. Ezt a küldetést számos év közbeni, jól bevált, hagyományos rendezvénnyel teljesítik.

Miért nem vehetett részt a civil börzén a Kulturális Egyesület?
Az október 3-i Civil Napon 26 év után először történt meg, hogy a Mosonmagyaróvári Kulturális Egyesület nem mutathatta be tevékenységét a Civil börzén. A méltánytalanságot egy érdekes levelezés előzte meg az egyesület és a szövetség között, mely a rendezvény után a szövetség felügyelő bizottságával történt levelezéssel folytatódott. A lényeget időrendi sorrendben idézik fel.

Felhívás a XXX. kistérségi általános iskolás vers- és prózamondó versenyre
A Mosonmagyaróvári Kulturális Egyesület az alapfokú oktatást folytató intézmények oktató-nevelő munkájának elősegítése érdekében ez évben is meghirdeti hagyományos vers- és prózamondó versenyét. Nevezni az alábbi kategóriákban lehet: versmondás 5-6 osztály, versmondás 7-8 osztály, prózamondás 5-6 osztály, prózamondás 7-8 osztály. Jelentkezési határidő: 2026. november 15.